

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

1 februari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de afbakening van agrarisch gebied en over de vestiging van glastuinbouw- en tuinaanlegbedrijven

1

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de afbakening van agrarisch gebied en over de vestiging van glastuinbouw- en tuinaanlegbedrijven

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de land- en tuinbouw in Vlaanderen is voortdurend in evolutie en staat telkens weer voor nieuwe uitdagingen. De Vlaamse minister van Landbouw, de heer Leterme, noemt drie pijlers die deze evolutie moeten schragen: vernieuwing, professionalisering en verjonging.

De land- en tuinbouwsector heeft behoefte aan juridische zekerheid bij het maken van bepaalde keuzes. Zekerheid is ook nodig op vlak van Ruimtelijke Ordening. Vooreerst is er het algemeen kader: de afbakening van de beloofde 750.000 hectare voor beroepslandbouw.

Ten tweede is er nood aan meer rechtszekerheid bij de vestiging van de glastuinbouw. In 2004 werd een toetsingskader voor de vestiging van de glastuinbouw gerealiseerd en de volgende jaren kon de afbakening van macrozones en eventuele bedrijventerreinen voor de glastuinbouw worden verwacht. De VLM (Vlaamse Landmaatschappij) leverde heel wat bruikbaar materiaal over een aantal regio's. Hoewel de provinciale structuurplannen al geruime tijd zijn goedgekeurd, slaagt men er niet in om op provinciaal niveau ruimtelijke uitvoeringsplannen te maken die meer rechtszekerheid bieden voor de vestiging van glastuinbouw.

Ten derde wil ik opnieuw aandacht vragen voor de vestigingsmogelijkheden voor de tuinaanlegbedrijven. Tuinaanlegbedrijven blijken heel wat problemen te ondervinden als ze zich in agrarisch gebied willen vestigen, zelfs al kweken ze zelf hun planten voor de tuinaanleg. Voor het kweken van planten, struiken en bomen hebben ze voldoende ruimte nodig. Daarnaast is er ook ruimte nodig voor de opslag van materialen en het stallen van machines.

Mijnheer de minister, graag kreeg ik van u een antwoord op de volgende vragen. Wat is de stand van zaken betreffende de afbakening van agrarisch gebied? Wat is hierbij de timing?

Wat is de stand van zaken inzake de ruimtelijke uitvoeringsplannen voor glastuinbouwbedrijven? Welke initia-

tieven mogen we van u verwachten? Welke timing wordt hierbij gevolgd, want in de provincies verloopt alles een beetje schoorvoetend?

In welke ruimtelijke gebieden kunnen tuinaanlegbedrijven zich met juridische zekerheid vestigen? Wat zijn de criteria voor vestiging in het agrarisch gebied?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de vragen van de heer De Meyer komen zeker niet te vroeg. Ik wil me met name aansluiten bij zijn vraag over de glastuinbouw. Hij verwees naar het toetsingskader van 2004, maar nu, in februari 2007, is men blijkbaar nog steeds bezig met het afbakenen van de zones waar nieuwe glastuinbouwbedrijven kunnen worden gegroepeerd. Bij iedereen in deze commissie is de problematiek bekend.

Ik wijs erop dat de glastuinbouw een relatief belangrijke sector is van de Vlaamse land- en tuinbouw. De glastuinbouw is vooral geconcentreerd in bepaalde regio's. Vooral de verwarmde glastuinbouw wordt steeds grootschaliger. Veel bedrijven zijn 5 tot 8 hectare groot. Het is de bedoeling om rechtszekerheid te geven aan starters via het aanduiden van gebieden die specifiek zijn voor de glastuinbouw. De schaalvergroting noopt hoe dan ook tot concentratie.

Mijn fractie stelt vast dat er momenteel ongeveer 35 locaties ter studie liggen. In Deinze en Oostende zouden de onderhandeling al het verst gevorderd zijn. Volgens mijn informatie zou Oostende een glastuinbouwsector krijgen van 80 à 90 hectare. Het zou een serrezone worden vlakbij het industriepark Plassendale. Een bijkomend voordeel is dat de serres overtollige warmte en uitgestoten CO₂ van de bedrijven kunnen recupereren. Serres hebben immers lucht nodig met een verhoogd CO₂-gehalte. Mijn fractie wil de Vlaamse overheid dan ook oproepen om zo snel mogelijk werk te maken van planologische rechtszekerheid via deze afgebakende zones. Volgens ons zullen alleen dan de nieuwe steunmaatregelen voor de sector in de VLIF-reglementering (Vlaams Landbouw Investeringsfonds), de promotie van milieuvriendelijke productie en het rationeel energiegebruik in de glastuinbouw ten volle hun nut kunnen bewijzen.

Mijnheer de minister, ik heb twee bijkomende vragen. Er is concentratie van zones, maar hoe zit het juist met de uitbreiding van bestaande bedrijven? Blijkbaar bestaat daarover wat verwarring.

Hoe zit het met de aangeduide zones en de regionale spreiding? Welke criteria worden gebruikt?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer De Meyer. Op 27 april 2006 heb ik u vragen gesteld over de werkwijze en de herbevestiging van het agrarisch gebied (*Hand. VI. Parl. 2005-06, nr. C225*). Naar aanleiding hiervan werd door het Vlaams Parlement op 2 mei 2006 een motie aangenomen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 827/1*). Ik weet dat u voor het kerstreces een tussentijdse evaluatie en een bijsturing van de planningsprocessen aan de Vlaamse Regering wilde voorstellen. Ik neem aan dat die nota ook rekening hield met de motie die door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd. Ik heb er echter niets meer over vernomen.

Mijnheer de minister, welke problemen zijn er ontstaan bij de bijsturingen? Hoe en wanneer wordt gehoor gegeven aan de motie?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, voor ik inga op deze vragen, wil ik verwijzen naar mijn beleidsbrief (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 967/1*), die we uitvoerig hebben besproken en die ik uitvoerig heb toegelicht in deze commissie. Zoals u weet, wordt de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur sinds 2003 systematisch aangepakt via gebiedsgerichte planningsprocessen in maar liefst dertien buitenregio's. In overleg met gemeenten, provincies en belangengroepen wordt een ruimtelijke visie op landbouw, natuur en bos uitgewerkt. Het gaat dus niet alleen over landbouw. Die visie vormt vervolgens de basis voor het opmaken van concrete gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. In de lijn van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zullen we op deze manier 750.000 hectare agrarisch gebied, 150.000 hectare natuurgebied, 53.000 hectare bosgebied en 34.000 hectare andere groengebieden voort invullen.

Op 3 juni 2005 besliste de Vlaamse Regering om de aanpak van 2003 te bevestigen en zo de uitvoering van deze processen met betrekking tot de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur bijkomend te versnellen. Dit doen we in een eerste fase door de beleidsmatige herbevestiging van de bestaande gewestplannen voor die gebieden waar de gewestplannen een correcte weergave zijn van de visie op de agrarische structuur en waar de landbouw dus een totale rechtszekerheid kan krijgen. Op 27 april 2006 heb ik in deze commissie een zeer uitgebreide toelichting gegeven over het verloop van deze overlegprocessen, naar aanleiding van de voornoemde interpellatie.

Gevolg gevend aan de motie van het Vlaams Parlement van 17 mei 2006, hebben we een uitgebreide evaluatie van dit proces gemaakt en tal van bijsturingen gedaan,

waardoor het lopende of op te starten overleg in de regio's beter zou moeten kunnen verlopen. Ik verwijs ook naar het uitgebreide lexicon met verduidelijkingen van de gehanteerde begrippen in de planningsprocessen, die ik na het zomerreces aan deze commissie heb overgemaakt.

Ik geef de stand van zaken voor de dertien buitengebiedregio's. In de pilootregio's Haspengouw-Voeren en Kust-Polders-Westhoek is de ruimtelijke visie afgewerkt in 2005. De Vlaamse Regering besliste daarop inmiddels tot de herbevestiging van de bestaande gewestplannen voor ongeveer 41.000 hectare agrarisch gebied in Haspengouw-Voeren en van 95.200 hectare agrarisch gebied in Kust-Polders-Westhoek. Tezelfdertijd werd een concreet actieprogramma goedgekeurd voor de op te maken ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de eerste RUP's zich thans in het procedurestadium bevinden en kortelings voorlopig kunnen worden vastgesteld.

In een tweede reeks van regio's, Hageland, Neteland en Veldgebied Brugge-Meetjesland, is de ruimtelijke visie afgewerkt in 2006. Op korte termijn zal ook voor deze regio's de Vlaamse Regering een beslissing nemen over het actieprogramma voor de op te maken RUP's en de herbevestiging van een reeks agrarische gebieden. Tussentijds werd reeds beslist over de herbevestiging van 55.800 hectare agrarisch gebied in de regio Veldgebied Brugge-Meetjesland. Voor de regio's Hageland en Neteland liggen de voorstellen klaar om nog eens respectievelijk 36.600 hectare en 43.000 hectare agrarisch gebied te herbevestigen. De optelsom van dit alles leert ons dat we op korte termijn iets meer dan 270.000 hectare agrarisch gebied opnieuw hebben aangeduid en herbevestigd.

Het proces voor een derde reeks regio's, namelijk Limburgse Kempen en Maasland, Noorderkempen, Schelde-Dender en Leiestreek is opgestart in 2006. Een eerste voorstel van ruimtelijke visie wordt daar momenteel – als ik me niet vergis deze week – voorgelegd aan de betrokken actoren en vormt het voorwerp van verder overleg in de loop van 2007.

De bedoeling is dat in deze regio's in het voorjaar van 2008 een eindvoorstel van ruimtelijke visie en een voorstel voor te herbevestigen agrarische gebieden kan worden afgewerkt en ter advies kan worden voorgelegd.

Voor de vierde en laatste reeks regio's, namelijk Zenne-Dijle-Pajottenland, Klein-Brabant/Antwerpse Gordel, Waasland en Vlaamse Ardennen, zijn in 2006 de voorbereidende nota's door de administraties opgesteld en begint het overleg met gemeenten, provincies en belangengroepen normaliter begin maart 2007. De bedoeling is dat in september 2007 een eerste voorstel

van ruimtelijke visie voor verder overleg klaar zou zijn. Vermoedelijk in het najaar van 2008 zou dan ook voor die laatste regio's een eindvoorstel van ruimtelijke visie en een voorstel voor te herbevestigen agrarische gebieden klaar moeten zijn, maar dat natuurlijk op voorwaarde dat de gesprekken in de interkabinettenwerkgroepen tussen de respectievelijke belanghebbenden iets constructiever zouden kunnen verlopen.

Als het vooropgestelde tijdsschema kan worden aangehouden, wat niet afhankelijk is van de minister van Ruimtelijke Ordening, ga ik ervan uit dat het mogelijk moet zijn begin 2009 ongeveer 500.000 hectare agrarisch gebied herbevestigd te hebben. Daarbovenop komen nog, zoals u ongetwijfeld weet, de talrijke hectares agrarisch gebied die we in het kader van de gewestelijke RUP's zullen afbakenen, op basis van de acties in de operationele uitvoeringsprogramma's, en waarbij de eerste RUP's nu aan hun procedure beginnen.

Dit is geen resultaatsverbintenis, maar het is onze doelstelling, als departement Ruimtelijke Ordening, los van alle interferenties en zonder onvoorziene omstandigheden, om alle processen voor de zomer van 2009 – dus tegen het einde van de legislatuur – klaar te hebben.

Wat de vraag naar de RUP's voor de glastuinbouwbedrijven betreft, wil ik eerst een algemene beschouwing geven, zodat u dit kunt bekijken in een algemeen perspectief. Gemeenten, provincies en het Vlaamse Gewest kunnen glastuinbouwbedrijvenzones vastleggen in gemeentelijke, provinciale of gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Conform het subsidiariteitsprincipe bakent het geëigende bestuursniveau in de RUP's die gebieden af die betrekking hebben op dat niveau.

Op Vlaams niveau zijn er momenteel geen specifieke gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in die zin in voorbereiding. Op provinciaal niveau lopen er wel een aantal bijkomende specifieke onderzoeken ter zake, onder meer voor de regio Hoogstraten, in de provincie Antwerpen. In de toelichting bij uw vraag verwijst u naar het toetsingskader dat in 2004 is vastgelegd. Laat me duidelijk zijn: dit toetsingskader is vastgelegd voor het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen voor glastuinbouwbedrijven in agrarische gebieden. Aan de hand daarvan kunnen projectaanvragen vandaag worden beoordeeld en een vergunning krijgen. Dat toetsingskader van 2004 laat dus perfect toe stedenbouwkundige aanvragen voor glastuinbouwbedrijven in agrarische gebieden te beoordelen en – vooral – er een vergunning voor te geven.

Het opmaken daarentegen, van specifieke thematische ruimtelijke uitvoeringsplannen voor glastuinbouwbedrijvenzones zal dan ook veeleer in zeer specifieke gevallen aan de orde zijn, bijvoorbeeld wanneer blijkt dat het beoogde project een aanpassing van de bestaande plannen van

aanleg vereist om een vergunning te kunnen krijgen en het dus te kunnen realiseren. Om te komen tot agrarische bedrijvenzones voor glastuinbouw, zullen verschillende wegen moeten worden bewandeld. U verwijst naar de studies van de Vlaamse Landmaatschappij. De VLM heeft inderdaad een locatiestudie gemaakt voor onder meer de regio's Sint-Katelijne-Waver, Roeselare, het Gentse, Beveren-Hamme en Hoogstraten.

In de eerste plaats heeft de VLM alle landbouwgebieden in die regio gescreend op basis van een reeks criteria. De screening gebeurde vooral aan de hand van parameters met betrekking tot de geschiktheid van een terrein voor glastuinbouw vanuit landbouwkundig oogpunt. Zoals u ongetwijfeld weet, gaat het dan over parameters zoals de oppervlakte, de waterhuishouding, de ontsluiting en vanzelfsprekend ook de helling van het terrein. Al die parameters zijn geëvalueerd. Belangrijke ruimtelijke criteria, bijvoorbeeld met betrekking tot een duurzaam ruimtegebruik, zoals mogelijkheden voor een herinrichting of sanering van sites met verouderde installaties of de complementariteit met andere typen van bedrijvigheid in functie van energievoorzieningen, werden in deze studies niet onderzocht. De studies, die ongetwijfeld erg waardevol zijn, doen geen uitspraak over het maatschappelijk draagvlak, de praktische haalbaarheid of de effectieve interesse van investeerders om daadwerkelijk dergelijke agrarische bedrijvenzones in te richten en uit te baten.

In de planningsprocessen voor landbouw, natuur en bos wordt, zoals u weet, gewerkt vanuit de doelstelling van het RSV aan een geïntegreerde visie op landbouw, natuur en bos waarin de verschillende taakstellingen en ruimtevragen vanzelfsprekend telkens onderling moeten worden afgewogen. Binnen die processen worden de zoekzones uit de VLM-studie dan ook geconfronteerd met vragen vanuit de grondgebonden landbouw, het waterbeheer of de bosontwikkeling. In een aantal agrarische gebieden zijn er vanuit ruimtelijk oogpunt daadwerkelijk meer kansen voor glastuinbouw dan in andere, en is het meer of minder aangewezen dat glastuinbouw er zich ontwikkelt. Concentratiezones waarbinnen glastuinbouw zich verder kan ontwikkelen, worden binnen deze ruimtelijke visies verder benoemd, maar ook voor deze zones biedt het toetsingskader voor het vergunningenbeleid in de meeste gevallen voldoende aanknopingspunten om ook daadwerkelijk, binnen een redelijke termijn, te kunnen leiden tot het verstrekken van een vergunning.

Het lijkt me niet zinvol om, binnen de zones waarin landbouwgebieden in de vorige twee stappen meer of minder geschikt werden bevonden voor de ontwikkeling van glastuinbouw, zonder meer specifieke ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken, zonder dat er een concrete vraag of een projectvoorstel werd uitgewerkt vanuit de sector en er actoren zijn die in dat gebied iets

kunnen of willen realiseren, laat staan dat dit ten koste van andere activiteiten zou gebeuren. Binnen deze gebieden zijn er vanzelfsprekend kansen voor glastuinbouw, maar het voeren van een stimulerend beleid voor glastuinbouw in bepaalde concentratiegebieden, bijvoorbeeld door het begeleiden van bedrijven die initiatieven wensen te nemen, het financieel ondersteunen van dergelijke initiatieven of het aanleggen van specifieke infrastructuur of nutsvoorzieningen, is in eerste instantie de bevoegdheid van de minister van Landbouw. Dat zult u wel willen begrijpen.

Samen met de sector kan binnen deze gebieden worden gezocht naar projectzones waar dergelijke bedrijvzones daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd. Naargelang de omvang en de regio kan dan de vraag worden gesteld of dit op gemeentelijk, op provinciaal of, indien nodig, op gewestelijk niveau moet gebeuren. Dat doen we dan door middel van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ik stel vast dat het onderzoek binnen de sector naar geschikte concepten of de financiering om tot het verwezenlijken van grootschalige agrarische bedrijvzones voor glastuinbouw over te gaan, zich nog in een pril stadium bevindt. Vorige week heb ik daar, naar aanleiding van de land- en tuinbouwbeurs in Roeselare, weliswaar uitstekende gesprekken over kunnen voeren.

De laatste vraag heeft betrekking op de vergunningsproblematiek van tuinaanlegbedrijven. Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat ik hier al eens uitvoerig op had geantwoord. We moeten een onderscheid maken. Er is de vergunbaarheid in agrarische gebieden aangewezen door de gewestplannen, conform het KB van 28 december 1972. En er is de vergunbaarheid in agrarische gebieden, conform het nieuwe planningsinstrumentarium: de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Ik begin bij het eerste. Voor de vergunbaarheid in agrarische gebieden bestemd volgens de gewestplannen, moet in eerste instantie worden vastgesteld dat het artikel 11, paragraaf 4, van het KB van 28 december 1972 enkel bepaalt dat deze gebieden bestemd zijn voor: "landbouw in de ruime zin". De interpretatieve omzendbrief van 8 juli 1997 van een van mijn voorgangers vermeldt daarbij dat: "het begrip landbouw niet restrictief doch ruim dient te worden opgevat. In die zin worden met landbouw dan ook niet enkel deze activiteiten bedoeld die bestaan in het bewerken van het land om er veldvruchten van te plukken doch eveneens tuinbouw, veeteelt en visbouw. Zelfs de gebouwen die zijn bestemd voor tuinbouw onder glas met hydrocultuur kunnen onder het toepassingsgebied van artikel 11.4 vallen." In het KB en in de interpretatieve omzendbrief wordt met andere woorden niet rechtstreeks verwezen naar de problematiek van de 'tuinaanlegbedrijven'.

In het reglementaire kader verschijnt de 'figuur van de tuinaanlegbedrijven' in artikel 9 van het besluit van de

Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszones. Hierin is voorzien dat een vergunning kan worden verleend voor het geheel of het gedeeltelijk wijzigen van het gebruik van een gebouw of een gebouwencomplex met de hoofdfunctie 'landbouw in de ruime zin' naar onder andere een 'tuinaanlegbedrijf'. Deze bepaling heeft betrekking op de gewestplannen en vanzelfsprekend ook op de algemene plannen van aanleg.

Voor de vergunbaarheid in agrarische gebieden aangewezen conform het nieuwe planningsinstrumentarium, komen we binnen afzienbare tijd – ik hoop voor het zomerreces – in een nieuwe situatie. Zoals u ongetwijfeld weet heeft de Vlaamse Regering op 14 juli 2006 principieel nieuwe typevoorschriften goedgekeurd waarin een en ander is opgenomen over tuinaanlegbedrijven. Dit dossier werd recentelijk geadviseerd door de Vlacoro (Vlaamse Commissie Ruimtelijke Ordening) en wordt op dit ogenblik besproken binnen de Vlaamse Regering, binnen het geëigend kader van de IKW's. Het is de bedoeling om het dossier daarna opnieuw voor te leggen aan de Vlaamse Regering met het oog op het vragen van het cruciale advies aan de Raad van State met betrekking tot deze nieuwe typevoorschriften voor ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het is de bedoeling om dit dossier in de loop van dit politieke jaar af te ronden.

Ik wens nog twee elementen mee te geven. De toelichting over "agrarisch gebied in het voorontwerp van typevoorschrift" vermeldt het volgende: "Onder landbouw wordt verstaan landbouw in de ruime zin van het woord. Tuinaanlegbedrijven die planten of bomen kweken of conditioneren over een minimumoppervlakte van ongeveer 1/4 hectare vallen hier ook onder. Tuinaanlegbedrijven die enkel machines stallen niet." Dit staat nu letterlijk in de toelichting, maar kan dus nog worden gewijzigd in de nieuwe beslissing die aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd voor advies aan de Raad van State. Er werd ook een gebiedsspecifieke bepaling opgenomen voor functiewijzigingen in het agrarisch gebied. De toelichting hierbij vermeldt: "Tuinaanlegbedrijven waar geen planten of bomen gekweekt worden of die minder dan ongeveer 1/4 hectare nodig hebben voor het kweken van planten en bomen vallen hier onder."

Er is dus enerzijds de bepaling in de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij een nieuw bedrijf kan worden opgericht op voorwaarde dat het aan de typevoorschriften voldoet en anderzijds is er de bepaling dat bestaande landbouwbedrijven die minder dan 1/4 hectare nodig hebben voor het kweken van planten en bomen, in het kader van het besluit van de functiewijziging niet vallen onder de algemene voorschriften voor nieuwe bedrijven, maar wel onder de functiewijzigingen.

Uit de concrete praktijk en op basis van de nota aan de Vlaamse Regering bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, blijkt dat men het gebruik van bestaande landbouwgebouwen voor ogen had voor bepaalde specifieke activiteiten die als landbouwverwant kunnen worden beschouwd, maar die vanzelfsprekend niet zone-eigen zijn.

Er wordt in de al geciteerde nota verwezen naar een tuinaanlegbedrijf van een halve hectare voor plantenkweek of voor de opslag van planten. Tevens wordt er expliciet vermeld dat het omvormen van een leegstaande boerderij in een tuincentrum met plantenverkoop niet vergunbaar is – dat niemand dus deze illusie koestert. Vandaag wordt met deze criteria rekening gehouden, naast wat er expliciet in het besluit van de Vlaamse Regering werd opgenomen.

Ik vestig er evenwel de aandacht op dat er nog een aantal kleinere bedrijven bestaan met geen of een heel bescheiden aanplant of bedrijven die als hoofdactiviteit grondwerken of terrasaanleg hebben. Deze bedrijven zijn zonder meer zonevremd en dus niet vergunbaar in agrarisch gebied. Ze kunnen evenwel in toepassing van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 bijvoorbeeld een bestaande loods herbestemmen. In dat geval hebben we niet te doen met ‘tuinaanlegbedrijven’, maar gaat het over hoeves die gedesaffecteerd zijn als landbouwbedrijf, maar waarvan een deel van de gebouwen, zoals een grote loods of een schuur, in het kader van een functiewijziging wordt hergebruikt voor het stallen van materiaal, zonder dat de site als dusdanig de kwalificatie krijgt van een vergund tuinaanlegbedrijf.

De inschatting van de aard van de bedrijvigheid is altijd een moeilijkheid. Het is belangrijk te stellen dat dit geldt voor het geheel van het agrarisch gebied en dat de vergunningsprocedure voorziet dat het altijd het departement Landbouw en Visserij is dat een advies geeft. We vragen met andere woorden aan de vakmensen om advies te geven. Dat advies speelt vanuit landbouwkundig oogpunt een doorslaggevende rol in het beslissingsproces van de aanvraag.

Op basis van het geheel van deze elementen, denk ik te hebben geantwoord op de vraag over de tuinaanlegbedrijven. Van zodra de typevoorschriften voor de RUP's zich in een eindstadium bevinden, is het vanzelfsprekend mijn intentie om, conform mijn beleidsbrief van 2006-2007, een omzendbrief te maken om het geheel van bepalingen geldend in gebieden ressorterend onder de gewestplannen en de RUP's, op elkaar af te stemmen zodat er een uniforme behandeling komt bij de vergunningverlenende overheid al naargelang het gaat over gewestplannen die nog van kracht zijn of over de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen die dan van kracht zijn of zullen worden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, uiteraard wil ik de minister bedanken voor zijn uitgebreid antwoord.

Mijnheer de minister, ik heb nog drie elementen. Het eerste betreft de afbakening en het algemeen juridisch kader. Uiteraard zijn het juridisch kader, de beleidsbrief en de motie bekend. Ik vroeg u naar de stand van zaken en dat feit kunt u drievoudig interpreteren: als belangstelling in uw beleid, als stimulans voor uw administratie en in het licht van de normale controlefunctie van de parlementsleden.

Ten tweede hebt u inzake de glastuinbouwbedrijven terecht verwezen naar de RUP's en de verantwoordelijkheid op gemeentelijk en provinciaal vlak. U zult het echter met me eens zijn dat op sommige plaatsen alles bijzonder schoorvoetend vooruit gaat, vandaar de vraag van de sector, die zijn concurrentiepositie op Europees vlak wenst te handhaven, aan de regering om creatieve formules uit te werken zodat het proces vooruit gaat.

Ten derde begrijp ik dat de tuinaanlegsector in blijde verwachting is, want er is nog voor het zomerreces iets op komst. Goede communicatie zal daarbij heel belangrijk zijn. Ik zou u dankbaar zijn indien u ons via het commissiesecretariaat op de hoogte houdt over de verdere vorderingen en zeker over de definitieve beslissingen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik bedank u van harte voor uw uitgebreid antwoord. Mag ik eruit concluderen dat bij de verdere afbakening van het buitengebied effectief wordt gewerkt zoals werd gevraagd in de motie? Heb ik dat goed begrepen?

Minister Dirk Van Mechelen: Ik denk dat we inderdaad werken conform de afspraken die ingevolge de motie werden gemaakt met alle stakeholders en waarbij ik word geconfronteerd met volgende problemen. Er wordt heel veel overleg gevraagd, er wordt een strakke timing opgelegd en er wordt meer tijd gevraagd. We gaan in op dat verzoek. Daarnaast zouden we ervoor moeten zorgen dat we bij de finale goedkeuring op regeringsniveau minder tijd verliezen aan discussies die volgens mij niet op dat niveau moeten worden gevoerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
